

ບົດທີ 12

ການປ່ອງກັນການຂົ່ມຂືນທາງເພດ

ເພາະວ່າເດັກກາຍເປັນຄົນທີ່ມີອິດສະຫຼະຫຼາຍ, ພວກເຂົາມີການພົບປະຜູ້ຄົນຫຼາຍ ແລະ ມີການພົວພັນກັບຫຼາຍໆຄົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ຄວາມປອດໄພ ໃນການເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນເຮືອນ ແລະ ຊຸມຊົນ ພວກເຮົາຈຳຕ້ອງໄດ້ຮຽນວິທີປົກປ້ອງຄວາມປອດໄພຂອງເຂົາ ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເວົ້າກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງເດັກຈາກການຂົ່ມຂືນທາງເພດ.

ມັນປະກົດເໝືອນວ່າເປັນສິ່ງທີ່ແປກທີ່ຊອກອຸປະກອນສື່ການຂົ່ມຂືນທາງເພດໃນ ປື້ມຫົວນີ້ ມັນເປັນເລື່ອງເລົ່າຕໍ່ກັບເດັກບໍ່ປົກກະຕິເດັກຕາບອດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຂົ່ມ ຂືນທາງເພດຫຼາຍກວ່າເດັກທີ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນ. ສະນັ້ນ ນີ້ແມ່ນບັນຫາທີ່ສຳຄັນຫຼາຍທີ່ຈະ ສົນທະນາກັນ.

ໃຫ້ການປົກປ້ອງເດັກນ້ອຍຂອງ ພວກເຮົາ.
 ບໍ່ມີຄົນໃດມີສິດເພື່ອໃຊ້ເດັກນ້ອຍ ສຳລັບການ ມີເພດສຳພັນ.

- ບໍ່ແມ່ນຍາດພີ່ນ້ອງ(ເດັກຫຼືຜູ້ໃຫຍ່)
- ບໍ່ແມ່ນ ຄອບຄົວຂອງໝູ່
- ບໍ່ແມ່ນ ເພື່ອນບ້ານ
- ບໍ່ແມ່ນ ຄົນແປກໜ້າ
- ບໍ່ແມ່ນ ອາຈານສອນ
- ບໍ່ແມ່ນ ຜູ້ດູແລເດັກ

ພໍ່ແມ່ ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະ ໂອ້ລົມເດັກກ່ຽວກັບການຂົ່ມ ຂືນທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຄົນອື່ນ ແລະ ກັບລູກຂອງເຮົາ ການໂອ້ລົມ ມັນແມ່ນບາດກ້າວທຳອິດທີ່ ຄວນຢູ່ດັ່ງນັ້ນ ມັນບໍ່ເປັນພຽງ ການໂອ້ລົມກ່ຽວກັບເພື່ອປ້ອງ ກັນຈາກຜູ້ທີ່ຂົ່ມຂືນເທົ່ານັ້ນ.

ມັນຍັງເປັນເລື່ອງທີ່ເວົ້າຍາກກ່ຽວກັບ ການຂົ່ມຂືນ ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຕ່າງໆ

- ຄົນທີ່ໂອ້ລົມກ່ຽວກັບເພດສຳພັນແມ່ນມີໜ້ອຍຫຼາຍ
- ຄົນບໍ່ຢາກທີ່ຈະເຊື່ອວ່າການຂົ່ມຂືນທາງເພດເກີດຂຶ້ນກັບເດັກທີ່ຍັງນ້ອຍໆ ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາບໍ່ໄດ້ ຄິດ ຫຼື ໂອ້ລົມກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.
- ຕາມຫຼັກການ ຫຼື ປະເພນີເວົ້າວ່າຜູ້ໃດກໍ່ຄວນໂອ້ລົມກັບເດັກກ່ຽວກັບເລື່ອງເພດ ເຊິ່ງວ່າ ຄວນລົມແນວໃດ, ເວລາໃດ ແລະ ເມື່ອໃດ ? ທີ່ຈະເໝາະສົມໃນການໂອ້ລົມ.

ທຸກໆຄົນສາມາດປົກປ້ອງຕົນເອງຈາກການຂົ່ມຂືນທາງເພດ ການທີ່ຈະປົກປ້ອງເດັກຈາກການຂົ່ມ ຂືນທາງເພດ ຜູ້ໃຫຍ່ທຸກຄົນຄວນເປັນເຈົ້າການໃນການຮັບຜິດຊອບ.

ຄວາມຈິງບາງຢ່າງກ່ຽວກັບການຂົ່ມຂືນທາງເພດ

ການຂົ່ມຂືນທາງເພດແມ່ນເປັນທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມທີ່ຕິດຕໍ່ພົວພັນລະຫວ່າງຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ເດັກທີ່ໜຸ່ມກວ່າການຂົ່ມຂືນສາມາດເກີດຂຶ້ນກັບເດັກຄົນອື່ນໆ ມັນສາມາດເກີດຂຶ້ນກັບທຸກ ຊຸມຊົນ ແລະ ຄອບຄົວ ທັງລ້ຳລວຍ ແລະ ທຸກຍາກ ປົກກະຕິແລ້ວແມ່ນເກີດຂຶ້ນກັບເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍກໍ່ເໝືອນກັນ.

ມີຫຼາຍຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງການຂົ່ມຂືນໂດຍສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ ບາງຢ່າງທີ່ເປັນປົກກະຕິຄື:

ການຂົ່ມຂືນເຊິ່ງລວມທັງການສໍາຜັດກັບເດັກ

- ການຈູບ ຫຼື ການກອດເດັກໃນທາງເພດສໍາພັນ
- ການມີຄວາມສໍາຜັດທາງເພດ
- ການມີເພດສໍາພັນທາງປາກ (ອີມອະໄວຍະວະເພດ ຜູ້ຊາຍ ຫຼື ເລຍອະໄວຍະວະ ເພດຜູ້ຍິງ)
- ການຈັບອະໄວຍະວະຂອງເດັກ ຫຼື ໃຫ້ເດັກຈັບອະໄວຍະວະຂອງຜູ້ໃຫຍ່.

ການຂົ່ມຂືນທີ່ບໍ່ກ່ຽວກັບການສໍາຜັດກັບເດັກ

- ໃຊ້ພາສາທາງເພດທີ່ເຮັດໃຫ້ເດັກຕົກໃຈ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ເດັກມີຄວາມສົນໃຈເລື່ອງເພດສໍາພັນ.
- ເອົາເດັກເຮັດທ່າທາງຕ່າງໆ ເພື່ອຖ່າຍຮູບໂປ້.
- ເຮັດໃຫ້ເດັກໄດ້ຍິນຫຼື ເບິ່ງການມີເພດສໍາພັນຂອງຄົນອື່ນ.
- ບັງຄັບໃຫ້ເດັກເປັນໂສເພນີ.

ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ ການຂົ່ມຂືນທາງເພດແມ່ນເລີ່ມຕົ້ນ ເມື່ອເດັກນ້ອຍອາຍຸສູງກວ່າ 5 ປີ ມັນສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ກັບເດັກນ້ອຍຕໍ່າກວ່າ ອາຍຸ 5 ປີ ເໝືອນກັນ. ສ່ວນຫຼາຍການຂົ່ມຂືນແມ່ນ ເກີດຂຶ້ນຈາກຄົນທີ່ພວກເຂົາຮູ້ຈັກ ຄື: ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ ຫຼື ເພື່ອນບ້ານ ບໍ່ແມ່ນຄົນແປກໜ້າ ປົກກະຕິແລ້ວ ການຂົ່ມຂືນໄດ້ມີມາດົນແລ້ວ ເກີດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ.

ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າການຂົ່ມຂືນເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ ເພາະວ່າ ປົກກະຕິເດັກນ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການບອກໃຜຮັບຮູ້ນໍາ ແຕ່ວ່າມັນມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນຈໍານວນເດັກນ້ອຍ 1 ໃນ 4 ຄົນ ຢູ່ໃນໂລກນີ້ ແມ່ນຖືກຂົ່ມຂືນທາງເພດ.

ການຂົ່ມຂືນເປັນຕົວຕົນໄດ້ຄື: ການຮ່ວມເພດສໍາພັນ ຫຼື ການຮູ້ສຶກທາງເພດ ການດູດອະໄວຍະວະເພດຕ່າງໆ ແຕ່ວ່າ ມັນບໍ່ພຽງແຕ່ແມ່ນເປັນຕົວຕົນທີ່ສໍາຜັດໄດ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ການໂອ້ລົມທາງເພດມັນກໍ່ແມ່ນເໝືອນກັນ.

ຜົນກະທົບຕາມມາຂອງການຂົ່ມຂືນທາງເພດ

ເຖິງແມ່ນວ່າການເວົ້າກ່ຽວກັບການຂົ່ມຂືນທາງເພດແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ແຕ່ວ່າມັນກໍ່ມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີຄວາມໝັ້ນໃຈ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ເຈົ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ເພື່ອບອກກັບເດັກຂອງເຈົ້າ ໃນການອະທິບາຍເລື່ອງການຂົ່ມຂືນທາງເພດ ທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາກັງວົນຂຶ້ນຕື່ມ ມັນຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຈັບປວດ ແຕ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມປອດໄພຂຶ້ນ.

ເມື່ອສັນຈິຕາ ອາຍຸໄດ້ 4 ປີ ລາວຖືກຂົ່ມຂືນໂດຍອ້າຍຂອງລາວ ອາຍຸ 14 ປີ ຍ້ອນຄວາມເປັນເດັກ ລາວໄດ້ໄປຫາພໍ່ແມ່ຂອງລາວ ແລະ ບອກວ່າອ້າຍຂອງລາວຂົ່ມຂືນເຮັດໃຫ້ລາວເຈັບປວດ ກ່ອນອື່ນໝົດ ພໍ່ແມ່ສັນຈິຕາ ຄິດວ່າລາວໄດ້ຮັບບາດແຜ ໃນຕົວລາວ ສັນຈິຕາ ບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເວົ້າແນວໃດຈຶ່ງຈະຖືກຕ້ອງ ແຕ່ວ່າລາວໄດ້ພະຍາມອະທິບາຍ.

ໃນທີ່ສຸດ, ພໍ່ແມ່ຂອງລາວກໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈກັບເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ພໍ່ແມ່ຂອງລາວໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ທີ່ດີທີ່ສຸດ ເພື່ອປົດບັນຫາ ສັນຈິຕາ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເວົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ອີກ ພໍ່ແມ່ຂອງລາວ, < ໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາ > ໂດຍການສົ່ງອ້າຍຂອງລາວໄປໂຮງຮຽນກິນນອນ ສໍາລັບພໍ່ແມ່ຂອງລາວເຮັດແບບນີ້ ບັນຫາກໍ່ຈົບລົງ

ເມື່ອ ສັນຈິຕາ ເຕີບໂຕຂຶ້ນ ສິ່ງທີ່ຜິດພາດຈາກອ້າຍຂອງລາວ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ລາວມາຕາມຫຼັງ ລາວມີຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ຜູ້ຊາຍ ແລະ ລາວຮູ້ສຶກວ່າມັນເປັນຄວາມຜິດຂອງລາວ ເຊິ່ງອ້າຍຂອງລາວຖືກສົ່ງໜີ ເມື່ອອ້າຍຂອງລາວກັບມາໃນໄລຍະພັກລາວບໍ່ລົມກັບອ້າຍຂອງລາວ ສັນຈິຕາ ເປີດເຜີຍວ່າລາວບໍ່ສາມາດແຕ່ງງານ ລາວເວົ້າວ່າ ລາວຮູ້ສຶກລະອາຍໃຈ ແລະ ຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມເຈັບປວດອີກ ລາວກໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກໜ້ອຍໜຶ່ງ ສໍາລັບອະນາຄົດ ແລະ ເຊື່ອໝັ້ນໃນຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງໜ້ອຍໜຶ່ງ.

ເມື່ອລາວອາຍຸໄດ້ 16 ປີ ສັນຈິຕາ ເລີ່ມຕົ້ນໂອ້ລົມບ້າຂອງລາວ ເຊິ່ງແມ່ນຜູ້ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບ ສຸຂະພາບຂອງກໍາມະກອນ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຜິດພາດໃນໄວເດັກຂອງລາວ ຂະນະທີ່ໄດ້ແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວ. ລາວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນມີຄວາມໝັ້ນໃຈ. ໃນທີ່ສຸດ ດ້ວຍຄວາມສະໜັບສະໜູນ ຂອງບ້າລາວ ລາວສາມາດແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນກັບອ້າຍຂອງລາວ ຜູ້ຂໍອະໄພໂທດຈາກລາວ. ປະຈຸບັນລາວມີຄວາມສຸກຫຼາຍ ແຕ່ວ່າລາວຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມສາມາດເວົ້າກັບພໍ່ແມ່ລາວ ກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວ.

ສັນຈິຕາ ແມ່ນເປັນຄົນໂຊກດີ ເພາະວ່າ ລາວສາມາດຊອກບາງຄົນເພື່ອໂອ້ລົມກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວ ບາງຄັ້ງທີ່ຕົກເປັນເຫຍື່ອເຄາະຮ້າຍ ແຕ່ເໝືອນວ່າບໍ່ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ, ບາງຄັ້ງພວກເຂົາບໍ່ຈື່ວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ ຈົນກະທັ້ງພວກເຂົາໄດ້ສົນທະນາໂອ້ລົມວ່າ ຍ້ອນສາເຫດຫຍັງ ພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມສຸກ ຫຼື ຢ້ານກົວ ເມື່ອຜູ້ໃຫຍ່ຖືກຂົ່ມຂືນເໝືອນເດັກ ນັ້ນກໍ່ບໍ່ສາມາດເວົ້າເຖິງຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຂົາຄືກັນ. ປົກກະຕິແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ສາມາດເວົ້າຕໍ່ເດັກຂອງເຂົາເຈົ້າ ກ່ຽວກັບວິທີປົກປ້ອງຂອງພວກເຂົາຕໍ່ກັບການຂົ່ມຂືນເໝືອນກັນ.

ເປັນຫຍັງລູກຂອງຂ້ອຍຈຶ່ງມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຂົ່ມຂືນທາງເພດ.

ບາງຄັ້ງຜູ້ໃຫຍ່ຮູ້ສຶກວ່າ ພວກເຂົາມີສິດທິໃນການມີເພດສໍາພັນກັບເດັກ. ບາງຄັ້ງເດັກທີ່ໃຫຍ່ຄິດບໍ່ໄດ້ວ່າ ພວກເຂົາກໍາລັງເຮັດໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ດີ.

ເດັກນ້ອຍທັງໝົດຈະມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຂົ່ມຂືນທາງເພດສໍາພັນ ເພາະວ່າ ພວກເຂົາເຊື່ອຜູ້ໃຫຍ່ ຫຼື ເດັກທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ ແລະ ຂຶ້ນຢູ່ກັບການເອົາອີກເອົາໃຈ, ບັນຫານີ້ແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຈະເວົ້າວ່າ < ບໍ່ > ຕໍ່ພວກເຂົາ ເດັກທີ່ຍັງນ້ອຍລ້ວນແຕ່ມີການພັດທະນາວິທີການຄິດຍັງໜ້ອຍ ແລະ ບໍ່ຮູ້ວ່າ ພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ໃຫຍ່ແມ່ນຕ້ອງການອັນໃດ ?

ໂດຍສະເພາະເດັກນ້ອຍທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດເບິ່ງເຫັນແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງສໍາລັບການຂົ່ມຂືນ ເພາະວ່າ ພວກເຂົາຈໍາຕ້ອງຂຶ້ນກັບການເອົາໃຈຄູແລເລື້ອຍໆຂອງຄົນອື່ນຫຼາຍກວ່າຄວາມສາມາດຂອງເດັກໃນເງື່ອນໄຂນີ້, ເດັກຕາບອດ ຫຼື ເດັກບໍ່ສາມາດເຫັນດີ:

- ອາດຈະມີວິທີການພັດທະນາການສື່ສານໜ້ອຍ. ນີ້ແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສໍາລັບພວກເຂົາທີ່ຈະເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ເຈົ້າເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພຂອງພວກເຂົາ, ມັນອາດຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີຄວາມຍາກຂຶ້ນເພື່ອເຂົ້າໃຈພວກເຂົາ ຖ້າຫາກວ່າ ພວກເຂົາພະຍາຍາມບອກເຈົ້າກ່ຽວກັບການຂົ່ມຂືນ.
- ອາດມີການແນະນຳກ່ຽວກັບຕົວພວກເຂົາໜ້ອຍ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຮ່າງກາຍຂອງຜູ້ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ຫຼາຍກວ່າເດັກຜູ້ທີ່ສາມາດເຫັນໄດ້.
- ຫຼືກລ້ຽງຂໍ້ມູນທີ່ສໍາຄັນ ຄື ການເບິ່ງໜ້າຂອງຄົນອື່ນ ເຊິ່ງບາງຄັ້ງສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ເດັກຮຽນຮູ້ ວິທີການປ້ອງກັນພຶດຕິກຳຂອງສັງຄົມ.

ບໍ່ພົດທຸກຄົນ ເຊິ່ງເປັນເດັກຖືກຂົ່ມຂືນທາງເພດທີ່ໃຊ້ກໍາລັງບັງຄັບຮ່າງກາຍ, ພວກເຂົາສາມາດໃຊ້:

- ການຊັກຊວນ ແລະ ໂອ້ລົມທີ່ຫວານ
- ການໃຊ້ຄໍາຂົ່ມຂູ່ ແລະ ບັງຄັບ.
- ການຂົ່ມຂູ່ຫຼອກລວງເຮັດໃຫ້ຫຼົງໄຫຼ

ຜົນທີ່ໄດ້ຈາກການຂົ່ມຂືນ ແມ່ນຍັງເປັນສິ່ງທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ສົ່ງຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ເດັກ.

ການປ້ອງກັນການຂົ່ມຂືນທາງເພດ.

ການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຮ່າງກາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ

ເດັກນ້ອຍປະມານ 18 ເດືອນ. ສາມາດເລີ່ມຮຽນຮູ້ຊື່ຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງຮ່າງກາຍ.

ເມື່ອເດັກນ້ອຍຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 3-5 ປີ. ສ່ວນທີ່ກ່ຽວກັບອະໄວຍະວະສືບພັນຂອງຮ່າງກາຍ ພາກສ່ວນທີ່ສຳຄັນຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຮ່າງກາຍຜູ້ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ.

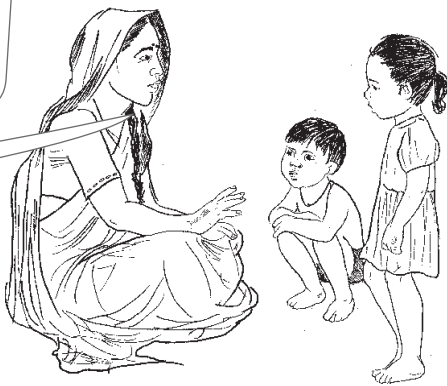
ການສົດສອນແມ່ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ. ຕົວຢ່າງ ໃນຂະນະທີ່ລູກຂອງເຈົ້າກຳລັງອາບນ້ຳ, ເດັກນ້ອຍຜູ້ທີ່ຕາບອດຫຼືມີບັນຫາທາງສາຍຕາ ອາດຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຫຼາຍໃນການຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບພາກສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍ. ເບິ່ງໜ້າ 102-103 ສຳລັບກິດຈະກຳທີ່ຈະຊ່ວຍເດັກ. ການໃຊ້ຕຸກກະຕາ ທີ່ຄ້າຍຄືຕົວຈິງ ອາດຈະຊ່ວຍປະໂຫຍດຫຼາຍໃນການສອນກ່ຽວກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍ

ການຊ່ວຍເຫຼືອລູກຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບພາກສ່ວນຮ່າງກາຍສ່ວນຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ອະທິບາຍກ່ຽວກັບພາກສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍແມ່ນມີລັກສະນະເປັນສ່ວນຕົວຫຼາຍກວ່າບ່ອນອື່ນ. ອະທິບາຍວ່າ ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນຈັບອະໄວຍະວະສືບພັນຂອງເດັກ ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ເປັນສ່ວນຕົວ ແລະ ເດັກບໍ່ຄວນຈັບພາກສ່ວນທີ່ເປັນສ່ວນຕົວຂອງຄົນອື່ນຄວນຈື່ໄວ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນທັງໝົດຂອງການຂົ່ມຂືນມີເພດສຳພັນລວມທັງການຈັບ.

ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຈັບພາກສ່ວນອະໄວຍະວະສືບພັນຂອງພວກເຈົ້າ, ຖ້າຜູ້ໃດບອກເຈົ້າໃຫ້ຈັບບ່ອນຕ່າງໆ ເຊິ່ງແມ່ນພາກສ່ວນສ່ວນຕົວນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ຖ້າວ່າມີຄົນລົມກັບເຈົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງສ່ວນຕົວ ຫຼື ຖາມເຈົ້າເພື່ອເບິ່ງພາກສ່ວນທີ່ເປັນສ່ວນທີ່ສຳຄັນນັ້ນກໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຜິດພາດເໝືອນກັນ.

ການຊ່ວຍເຫຼືອລູກຂອງເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ເວົ້າວ່າ “ ບໍ່ ”

ການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກໃຫ້ເຊື່ອໝັ້ນໃນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງລາວ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ລາວເວົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ລາວຮູ້ສຶກ.

ບອກລູກຂອງເຈົ້າໃຫ້ບອກເຈົ້າ ຫຼື ຜູ້ໃຫຍ່ ຖ້າວ່າຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງບອກໃຫ້ລາວເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ລາວຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍໃຈໃນການເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ.

ເຈົ້າເຄີຍຕ້ອງການຢາກຢູ່ຫ່າງຈາກເດັກບໍ່? ເພາະວ່າເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າ ພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເສື່ອມເສຍ.

ໂດຍ

ເມື່ອເຈົ້າຮູ້ສຶກແນວໃດກ່ຽວກັບນິດໃສຂອງໃຜທີ່ສະແດງຕໍ່ເຈົ້າ ໃຫ້ບອກຂ້ອຍ

ຊ່ວຍໃຫ້ລູກຂອງເຈົ້າເວົ້າ “ ບໍ່ ” ກ່ອນອື່ນ ພະຍາຍາມສ້າງສະຖານະການ ເຊິ່ງເດັກອາດຈະຕ້ອງການເວົ້າ “ ບໍ່ ”.

ນົມາ ຢູ່ບ່ອນເສັ້ນທາງລາວຍ່າງໄປໂຮງຮຽນແລະ ມີຜູ້ຊາຍຍ່າງມາຍູ້ລາວລົ້ມ. ນົມາ ຮູ້ສຶກແນວໃດ? ລາວສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແຕ່ກ່ຽວກັບມັນ.

ຕໍ່ມາເວົ້າກ່ຽວກັບຄຳວ່າ “ ບໍ່ ” ບ່ອນໃດທີ່ເດັກສາມາດຊ່ວຍໄດ້.

ເຈົ້າສາມາດຮ້ອງ “ ບໍ່ ” ຖ້າຜູ້ຊາຍຄົນໃດຕ້ອງການແຕະຕ້ອງຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ ແລະ ຮ້ອງ “ ບໍ່ ” ແຮງໆ ແລະ ຕໍ່ສູ້ຄົນຈົນເຂົາຢຸດ

ບາງຄົນທີ່ບໍ່ເຄົາລົບລະບຽບຫຼັກການແລະ ລ່ວງເກີນເຈົ້າ. ບ່ອນໃດທີ່ເຈົ້າສາ ມາດໄປຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ຖ້າຂ້ອຍຄາວຽກ? ໄປຫາປ່າໂຮດເຈົ້າບໍ່? ຫຼື ແມ່ຂອງລິຊາ ຫຼື ຄົນອື່ນໆ.

ການຊ່ວຍເຫຼືອລູກຂອງເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າ ລາວບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຊື່ອຟັງຄົນທີ່ ໃຫຍ່ກວ່າສະເໝີໄປ.

ສອນລູກຂອງເຈົ້າໃຫ້ຮູ້ວ່າ ລາວຄວນຮ້ອງ “ ບໍ່, ບໍ່ ” ດັ່ງໆ, ກັດ ແລະ ຕໍ່ສູ້ ຖ້າຫາກວ່າ ຜູ້ໃຫຍ່ ຫຼື ແກກວ່າ ພະຍາຍາມ ໂຈມຕີລາວ.

ການຊ່ວຍເຫຼືອລູກຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມລັບ.

ໂອລົມກ່ຽວກັບຄວາມລັບ ເຊິ່ງແມ່ນສິ່ງທີ່ເຫັນດີ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ເຫັນດີ.

ຖ້າເຈົ້າບໍ່ບອກຈົນ ວ່າແມ່
ເຖົ້າຈະມາວັນເກີດຂອງ
ລາວມັນແມ່ນຄວາມລັບ
ຂະນົດໜຶ່ງທີ່ດີ.

ແຕ່ວ່າພວກເຮົາບໍ່ປິດລັບ ກ່ຽວກັບ
ຄວາມລັບຂອງພວກເຮົາແນ່ນອນ
ທີ່ຈະບອກຂ້ອຍວ່າ ຖ້າທາກມີ
ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຕ້ອງການທີ່ຈະຈັບ
ພາກສ່ວນລັບຂອງເຈົ້າ

ອະທິບາຍໃຫ້ລູກຂອງເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຖ້າທາກຜູ້ໃດ
ຜູ້ໜຶ່ງຂົ່ມຂູ່ລາວ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລາວເວົ້າກ່ຽວກັບ
ບາງສິ່ງບາງຢ່າງ ລາວຈຳຕ້ອງບອກເຈົ້າ. ຜູ້ຂົ່ມ
ຂືນອາດຈະເວົ້າສິ່ງນີ້: ນີ້ແມ່ນຄວາມລັບຂອງ
ພວກເຮົາ.ຖ້າເຈົ້າບອກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຂ້ອຍຈະ
ຂ້າເຈົ້າ. ຍືນຍັນຕໍ່ລູກຂອງເຈົ້າວ່າ ຈະບໍ່ມີ
ສິ່ງທີ່ບໍ່ດີເກີດຂຶ້ນແນ່ນອນ ຖ້າລາວບອກເຈົ້າ
ເດັກຕ້ອງການທີ່ຈະຮູ້ວ່າ ຜູ້ຂົ່ມຂືນ ຂົ່ມຂູ່
ແບບນີ້ ເພາະວ່າເຂົາເຮັດສິ່ງທີ່ຜິດມັນບໍ່ແມ່ນ
ເດັກນ້ອຍທີ່ຜິດ.

ບາງເທື່ອເຂົາອາດຈະເວົ້າວ່າ
ຖ້າເຈົ້າບອກຄວາມລັບສິ່ງທີ່
ບໍ່ດີຈະເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ພວກເຂົາ
ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເຈັບ. ຖ້າ
ເປັນແນວນັ້ນ ເຈົ້າຕ້ອງບອກ
ຂ້ອຍໂລດ.

ໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບລູກຂອງເຈົ້າ ທີ່ກຳລັງເຕີບໃຫຍ່ ທີ່ຕ້ອງການຄວາມເປັນສ່ວນຕົວໃນການນຸ່ງເຄື່ອງ ຫຼືອາບນ້ຳ.

ເດັກຕາບອດອາດມີຄວາມເຂົ້າໃຈຍາກໃນຄວາມ
ຄິດກ່ຽວກັບພາກສ່ວນລັບຂອງຮ່າງກາຍ ເພາະ
ວ່າເຂົາຕ້ອງການໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຫຼາຍໆກິດ
ຈະກຳຂອງທຸກໆມື້.ແຕ່ວ່າເຈົ້າສາມາດໃຫ້ການ
ສົ່ງເສີມເດັກເພື່ອບອກເຈົ້າ ເມື່ອເຂົາບໍ່ຕ້ອງການ
ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ.

ບໍ່ຕ້ອງ
ເຂົ້າມາ

ຕົກລົງ ໂລລາ
ຂ້ອຍຈະຖ້າຢູ່
ຂ້າງນອກ

ຂ້ອຍຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດ ຖ້າຫາກວ່າເດັກຖືກຂົ່ມຂືນ?

ເມື່ອເດັກຖືກຂົ່ມຂືນ, ພວກເຂົາອາດຍ້ານທີ່ຈະບອກເຈົ້າ ເພາະວ່າຜູ້ຂົ່ມຂືນຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເດັກເວົ້າຫຍັງເລີຍ. ເພາະວ່າເດັກຍ້ານວ່າ ຕົນເອງເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຜິດ ຫຼື ວ່າເດັກອາດບໍ່ຮູ້ວິທີສື່ສານ ເພື່ອອະທິບາຍເຫດການທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

ເມື່ອເດັກບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະບອກກ່ຽວກັບການຂົ່ມຂືນ, ເຈົ້າຄວນສັງເກດເບິ່ງສິ່ງທີ່ສະແດງອອກ. ຕາມການສະແດງອອກດັ່ງກ່າວ ປົກກະຕິແລ້ວບໍ່ແມ່ນເຫດຜົນຂອງການຂົ່ມຂືນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ອາດເປັນສາເຫດຂອງການກັງວົນບາງຢ່າງ. ໂດຍສະເພາະເດັກຈະສະແດງອອກທາງດ້ານຮ່າງກາຍຫຼາຍຢ່າງດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ❖ ບໍ່ອະທິບາຍຄວາມເຈັບປວດ, ປົກກະຕິ, ຫຼື ເລືອດຊຶມອອກຈາກປາກ, ອະໄວຍະວະເພດ, ຮູທວານ.
- ❖ ຈຶກຂາດ ຫຼື ເລືອດອອກໃສ່ໂສ້ງຊ້ອນໃນ.
- ❖ ຖ່າຍເປົາຍາກ (ຜິດ) ຫຼື ນິ່ງຍາກ.
- ❖ ມີຄວາມຮູ້ສຶກສະແດງທາງເພດສູງຂຶ້ນ.
- ❖ ຮອຍຕຸ່ມດາງດຳຕາມຮ່າງກາຍ.
- ❖ ເຈັບຫົວ ແລະ ເຈັບທ້ອງ.

ເດັກຖືກຂົ່ມຂືນທາງເພດອາດມີສາເຫດ:

- ❖ ຢຸດອາບນ້ຳ ຫຼື ລ້າງຕົວຫຼາຍຜິດປົກກະຕິ.
- ❖ ສະແດງທາງເພດສຳພັນກັບເດັກຫຼາຍຄົນ ຫຼື ກັບອຸປະກອນທາງເພດ.
- ❖ ຮູ້ກ່ຽວກັບທາງເພດດີກວ່າເດັກຮຸ່ນລາວຄາວດຽວກັນ.

ເດັກທີ່ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງ, ລວມທັງການຂົ່ມຂືນອາດມີສາເຫດຄື:

- ❖ ປາກົດວ່າຍ້ານກົວຫຼາຍ, ສາຍຕາວ່ອງໄວ ແລະ ເບິ່ງຢ່າງລະມັດລະວັງ ຫຼື ຕື່ນຍ້ານຄົນ ແລະ ສະຖານທີ່.
- ❖ ຕ້ອງການຢາກເປັນພໍ່ແມ່ຕະຫຼອດເວລາ.
- ❖ ເລີ່ມສະແດງການເປັນຜູ້ໃຫຍ່ຫຼາຍກວ່າເປັນເດັກ.
- ❖ ພະຍາຍາມອອກຈາກບານ.
- ❖ ຮູ້ສຶກເສົ້າຕະຫຼອດເວລາ ຫຼື ບໍ່ສະແດງທ່າທິຫຍັງເລີຍ.
- ❖ ນອນບໍ່ຫລັບເພາະຍ້ານຕໍ່ຄວາມມືດ.

ເຈົ້າສາມາດໃຊ້ຕູກກະຕາ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ຂ້ອຍເບິ່ງວ່າ ແອັບດີເຮັດແນວໃດ?

ຖ້າເຈົ້າສືບກ່ຽວກັບການຂົ່ມຂືນ ພະຍາຍາມເວົ້າຢ່າງງຽບ, ໃຫ້ຂໍ້ມູນຫຼາຍຢ່າງ ພະຍາຍາມຖາມຄຳຖາມກັບລູກຂອງເຈົ້າວ່າເຂົາຮູ້ສຶກແນວໃດ ມັນອາດເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນໃນການດຳເນີນເງື່ອນໄຂ ເຊິ່ງເປັນການຊຸກຍູ້ໃຫ້ລູກຂອງເຈົ້າຊີ້ແຈງໃຫ້ເຈົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ສິ່ງທີ່ລາວຮູ້, ຕັ້ງໃຈຟັງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເດັກໝັ້ນໃຈວ່າ ເຈົ້າເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເວົ້າ.

ຖ້າວ່າລູກຂອງເຈົ້າຖືກຂົ່ມຂືນທາງເພດ

ຖ້າທາກວ່າລູກຂອງເຈົ້າຖືກຂົ່ມຂືນທາງເພດ, ເຈົ້າສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້ ຖ້າວ່າເຈົ້າ:

- ❖ ເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເວົ້າ. ເດັກຈະຄ່ອຍອະທິບາຍກ່ຽວກັບເລື່ອງທີ່ເດັກຖືກຂົ່ມຂືນທາງເພດ.
- ❖ ຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນສຳລັບການເລົ່າເລື່ອງຂອງລາວ. ເດັກຕ້ອງການທີ່ຈະຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາຈະເວົ້າສິ່ງໃດຈຶ່ງຈະຖືກຕ້ອງ ເມື່ອເວົ້າກ່ຽວກັບການຂົ່ມຂືນ.
- ❖ ເຮັດໃຫ້ເຂົາຮູ້ສຶກກັງວົນໜ້ອຍລົງ, ການຂົ່ມຂືນບໍ່ແມ່ນຄວາມຜິດຂອງເຂົາ ແລະ ເຈົ້າບໍ່ຄວນຮ້າຍເຂົາ.
- ❖ ປົກປ້ອງເຂົາເຈົ້າ, ພະຍາຍາມປ້ອງກັນການພົວພັນລະຫວ່າງເດັກ ແລະ ຜູ້ທີ່ຂົ່ມຂືນລາວ. ຖ້າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ແນ່ນອນວ່າ ເຈົ້າ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນໆ ຜູ້ທີ່ຮູ້ເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແມ່ນຍູ້ຄຸງຂ້າງລູກຂອງເຈົ້າສະເໝີ ເພື່ອປ້ອງກັນບັນຫາການຂົ່ມຂືນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ.
- ❖ ພື້ນຟູສະພາບຮ່າງກາຍບັນຫາທີ່ເກີດຈາກການຂົ່ມຂືນ, ພະຍາຍາມທົດສອບເດັກກ່ຽວກັບການສະແດງຄວາມຮູ້ສຶກທາງເພດ. ຄວາມຮູ້ສຶກທາງເພດຕ່າງໆຍັງບໍ່ທັນມີການຕອບຮັບແມ່ນລໍຖ້າຈົນກວ່າເດັກໃຫຍ່ຂຶ້ນເປັນສາວ.

ເຂົາຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຜູ້ເປັນພໍ່ ແລະ ຜູ້ເປັນແມ່. ພໍ່ແມ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກຫຼາຍຢ່າງຄື: ບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ຮ້າຍດ່າ ແລະ ຮູ້ສຶກໂສກເສົ້າ, ເມື່ອພວກເຮົາສືບຮູ້ວ່າ ລູກຂອງພວກເຮົາຖືກຂົ່ມຂືນ ພໍ່ແມ່ອາດຕຳນິ ແລະ ອື່ນໆ ສຳລັບບັນຫາສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບລູກຂອງພວກເຮົາເຈົ້າ. ມັນອາດສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້ ເມື່ອໂອ້ລົມກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານີ້ ກັບບາງຄົນຜູ້ທີ່ເຈົ້າເຊື່ອຖືໄດ້. ພະຍາຍາມດ້ວຍຕົວຂອງເຈົ້າເອງ ມັນອາດໃຊ້ເວລາດົນພໍສົມຄວນສຳລັບການປ່ຽນແປງຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານີ້.

ເພື່ອປ້ອງກັນໃຫ້ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນຢູ່ໃນຊຸມຊົນມີຄວາມປອດໄພ

ຈັດການວາງແຜນປະຊຸມໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ຊຸມຊົນ ເຊິ່ງສາມາດເປີດອົບຮົມທັງໝົດ ຊຸມຊົນກ່ຽວກັບການຂົ່ມຂືນທາງເພດ. ສະແດງລະຄອນສັ້ນ ຫຼື ໂອ້ລົມບາງເວລາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາໃຈງ່າຍຂຶ້ນສຳລັບຄອບຄົວ ໃນການສົນທະນາແບບເປັນກຸ່ມ. ຈັດເຝິກອົບຮົມສຳລັບພໍ່ແມ່ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮຽນຮູ້ວິທີການສື່ສານກັບເດັກນ້ອຍກ່ຽວກັບການຂົ່ມຂືນທາງເພດສຳພັນ.

ຈັດກອງປະຊຸມເພື່ອປົກສາທາລີວິທີການກັບຊຸມຊົນຂອງເຈົ້າ ທີ່ສາມາດຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເລື່ອງການຂົ່ມຂືນທາງເພດ. ຫຼາຍຊຸມຊົນໃຫ້ຄຳແນະນຳເປີດເຜີຍຕໍ່

ສາທາລະນະ ໂດຍກຸ່ມຄົນບ້ານໃກ້ເຮືອນຄຽງໃຫ້ຮູ້ຜູ້ທີ່ຂົ່ມຂືນ.

